

פתח ואמר, ואותה תחזה מפל העם אנשי חיל יראי אליהם אנשי אמת שזאי בצע. פטוק זה פרשוהו. אבל ואותה תחזה, לא כתוב תבחר אלא תחזה, לפי מראה קעינים. במה? בדיןון של אדם בששת האדרים הלו שאמրתם, והכל בפסקו התזה. אתה תחזה - אחית, בשער. מכל העם - שטים, במצח. אנשי חיל - שלש, בפנים. יראי אליהם - ארבע, בעינים. שזאי בצע - חמיש, בשפטים. שזאי בצע - שש, בידים, בשרטוטיהם.

שאלו הם היפנים לדרעת בהם בני אדם לאותם שרום החכמה שורה עליהם. ועם כל זה, משה לא הatzראך זהה, אלא מה פתוח? ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל, משום שרום הקדש היתה באה אליו ומודיעתו לו, ובזה ישבאל. בגין דרומי קדשא הוה אני לגביה,

מן לנו? שפטות כי יהיה להם דבר בא אליו. באים אליו לא כתוב, אלא בא אליו. זו רוח הקודש שהיתה באה אליו, ובזה היה יודע. ולא הatzראך לכל זה להתבונן ולעין, אלא לפי שעה היה משה יודע.

במו זה ידע שלמה המלך, ידע בכסאו, שרום הקדש שרתה עליו. שכל מי שקרב לכסאו, פחד ואימה נפלעו עליו, וכו' היה דין דין בליך עדות, משום שהדיקנו אתו היה בכסאו, וכל מי שקרב בשקר, אותו הדיקון מכשכח, וזהו שלמה המלך יודע שבא בשקר. لكن אימת הפסא היה נופלת על המלך, וכולם נמצאו צדיקים לפניו. מלהך המשיח בריח, כמו שאמור שם יי' והריחו ביראת ה' ולא למראה עניינו ישפט וגוי. ושלשות

פתח ואמר (שמות יח) ואותה תחזה מפל העם אנשי חיל יראי אליהם אנשי אמת שזאי בצע, האי קרא אוקמייה. אבל ואותה תחזה, תבחר לא כתיב. אלא תחזה: לפום חיזו דעתינו. במא. בדיקנו דבר נש밸ין. שית סטרין דקאמרטון וככלא בהאי קרא. אתה תחזה, חד, בשער. מכל העם, תרין, במצחא. אנשי חיל, פلت, בנפין. יראי אליהם, ארבע, בעינין. אנשי אמת, חמיש, בשפונים. שזאי בצע, שית, בידין. בשרטויטיהן.

האלין איןון סימניין, לאשתחמודע בהו בני נשא, לאינון דרומי חכמיה שרייא עלייהו. ועם כל דא, משה לא אצטראיך דא, אלא מה כתיב, ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל. בגין דרומי קדשא הוה אני לגביה, ואודע ליה, וביה הוה חממי כלא.

מנא לנ', דכתיב כי יהיה להם דבר בא אליו. באים אליו לא כתיב, אלא בא אליו, דא רוח קדשא, דהוה אני לגביה, וביה הוה ידע, ולא אצטראיך לככל דא לאסתבלא ולעינא, אלא לפום שעטה הוה ידע משה.

בהאי גוונא, ידע שלמה מלכא, ידע בכורסיה, דרומ קדשא שרייא עלייה, דכל מאן דקריב לכורסיה, דחילו ואמתא נפיל עלייה, וביה הוה דאין דינא בלא סחדין. בגין דדיקון הוו בכורסיה, וכל מאן דקריב בשקר, שלמה מלכא, דבשקר קאתי. בגין ב', אימתא בכורסיה הוה נפיל על פלא, וכלחו אשתקחו זבאיין קמיה.

מלכא משיחא בריחא, במא דאת אמר (ישעה יא) והריחו ביראת יי' ולא למראה עניינו ישפט וגוי. ותלת אלין,